

ע"פ 8797/13 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוריהם פליליים

8797/13 י"ג
8831/13 י"ג

כבוד השופט ס' ג' בראן
כבוד השופט צ' זילברטל
כבוד השופט ד' ברק-ארן

פלוני המערער בע"פ 8797/13
והמשיב בע"פ :8831/13

13

המשיבה בע"פ 8797/13
והמערערת בע"פ 8831/13

ערעורים על גזר דין של בית המשפט המחוזי בבאר
שבוע מיום 12.11.2013 בתפ"ח 10269-08-12 שנייתן
על ידי כבוד השופטים: ח' סלוטקין, מ' לוי וא' חזק

תאריך הישיבה: כ"ו בכסלו התשע"ה (19.12.2014)

בשם המערער בע"פ 13/8797
והמשיב בע"פ 13/8831:

בשם המשיבה בע"פ 8797/13
עו"ד מרון פולמן
והמעוררת בע"פ :8831/13

בשם שירות המבחן:
פסק-דין

1 tiny

1. ערעור וערעור שכנד על גזר דין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט ח' סלוטקי והשופטים מ' לוי ו-א' חזק) בתפ"ח 10269-08-12.11.2013 מיום 12.11.2013, במסגרתו הושת על המערער עונש של 6 שנות מאסר בפועל; מאסר מותנה בן שנתיים שלא יעבור למשך שלוש שנים בגין פשע או עבירה פשע מסווג העבירות האחרות בהן הורשע. בנוסף, המערער חייב לשולם פיצויים למתלוננת 2 בסך 20,000 ש"ח ולכל אחת מן המתלוננות האחרות פיצוי בסך של 10,000 ש"ח.

כתב האישום

2. המערער הורשע, על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתוב אישום מתוקן בשתי עבירות של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); שבע עבירות של מעשה מגונה לפי סעיף 348(א) בעקבות סעיף 345(א)(2) לחוק; ושתי עבירות של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ב) בעקבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(2) לחוק. בנוסף, הורשע המערער ב-11 עבירות של קבלת דבר במרמה בעקבות מחמירויות, לפי סעיף 415 סיפה לא חוק; שתי עבירות של זיווף בעקבות מחמירויות, לפי סעיף 418 סיפה לא חוק; שתי עבירות של שימוש במסמך מזויף בעקבות מחמירויות, לפי סעיף 420 לא חוק; עבירה של שחיטה באוימים לפי סעיף 428 סיפה לא חוק; פרסום והציג תועבה (שימוש בגופה של קטין), לפי סעיף 214(ב1) לא חוק; פרסום והציג תועבה (החזקה), לפי סעיף 214(ב3) לא חוק; שתי עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לא חוק התקורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982; עבירה של ניסיון למעשה מגונה, לפי סעיף 348(א) בעקבות סעיפים 345(א)(2) ו-25 לא חוק; ניסיון לקבל דבר במרמה בעקבות מחמירויות, לפי סעיף 415 סיפה ו-25 לא חוק; וUBEIRA של הדחה בחקירה, לפי סעיף 245(ב) לא חוק.

3. כתוב האישום כולל 13 אישומים. האישום השביעי נמחק. על פי עובדות החלק הכללי של כתוב האישום, המערער לא היה סוכן דוגמניות או בעל סוכנות דוגמניות. בשנת 2010, הוא פתח אתר אינטרנט (להלן: האתר), ובו הציג סוכנות פיקטיבית לאיתור דוגמניות (להלן: הסוכנות). בהמשך, המערער יצר קשר עם נשים שונות ובכללן קטינות והציג להן להצטרף לתהום הדוגמניות והמשחק בטענות צב. הוא הציג את עצמו כבעל הסוכנות או כעובד בה. לעיתים הציג את עצמו בתור אישة בשם "יעל קפלינסקי" (להלן: יעל) ולעתים בתור גבר בשם "ניקו קפלינסקי" (להלן: ניקו).

האישום הראשון - במהלך שנת 2007, פנה המערער לד. ג. ילידת 1989 (להלן: מתלוננת 1). הוא הציג את עצמו בתור "ניקו" והציג לה עבודה בתחום הדוגמניות והמשחק. היא הסכימה להיות עמו בקשר ושלחה לו תמונות שלה. המערער דרש ממנו לפתח חשבון בנק הדואר בטענה ששלה יעביר לה את המשкорות. מתלוננת 1 העבירה למערער את פרטי חשבון הבנק המלאים ותצלום תעודת זהותה שלה. המערער זיף את תעודת הזהות שלה והזמין על שמה קו אינטרנט וקו טלפון אותו התקין בביתה. לאחר מכן, הוא ביקש ממנו להגיע למילון באשדוד בטענה כי נמצא עבודה עברורה. משנכנסה לחדר בו שהה במילון, הוא החל ללטוף ולחבק אותה, ונגע בשדייה מתחת לחזייה, שלא בהסתכמה. כן ניסה להכנס את ידו לתוך מכנסיה.

האישום השני - בשנת 2012, יצר המערער קשר עם א.פ. קטינה ילידת 1994 (להלן: מתלוננת 2). הוא הציג את עצמו בתור "יעל" מהסוכנות והציג לה להצטרף לסוכנות. הוא הסביר לה שמדובר בעבודת פיתוי, במסגרתה היא צריכה לפתח אדם בשם "ניקו". מתלוננת 2 הסכימה ושותחה עם המערער בדמות "ניקו" מספר פעמים דרך תוכנת

"סקיפ". במהלך שיחות אלה, הוא ביקש ממנו שתעמוד מולו בעירום ותבצע תנוחות בהתאם להנחיותיו, והוא עשתה כן. המערער הקליט וצלם את המתלוננת ללא ידיעתה. בהמשך, מתלוננת 2 נפגשה עם המערער שלוש פעמים בדירתו, כאשר בפעם השנייה והשלישית היא עשתה כן בעקבות איזומים מצדיו כי הוא מחזיק בתנוחות שלא כשהיא בעירום וכי הוא "ירחס את חייה". במהלך פגישות אלה, המערער ליטף את גופה ונישק אותה. היא התפשטה לבקשו ונגעה בידה באיבר מינו בעקבות הפעצנותו, והוא נגע באיבר מינה ללא הסכמתה החופשית. המערער ביקש ממנו שתתכויס את איבר מינו לפיה, ומשסירבה ניסה לדוחוף את פניה אל איבר מינו.

אישומים 3-6 ואישומים 8-12 – באישומים אלה יוחסו למערער מעשים אשר ביצע בשנים 2009 ו-2012 בתשע מתלוננות (ביחד "קראו": המתלוננות). על פי אישומים אלה, המערער יצר קשר עם תשע מתלוננות בינהן שלוש קטיניות, הציג את עצמו בפניהן בתור "יעל" או "ניקו" מהסוכנות, והציג להן להציגו לתהום הדוגמנות או המשחק, והן הסכימו. הוא ביקש מהן לעמוד מול מצלמת הוידיאו בתנוחות מסוימות כשהן עירומות. שש מתלוננות נעמדו בפניו כשהן בעירום כאשר שתיים מהן ביצעו תנוחות מיניות על פי הנחיותיו. שתי מתלוננות נוספות נעמדו בפניו כשהן בגדי ים ומTELוננט נספת סירבה להציג את עצמה אל מול המצלמה. המערער צילם את המתלוננות בעודן בעירום, שלא בידיעתו.

אישור שלושה עשר – ביום 12.5.2012 התקשר המערער ל-ה.מ., הציג עצמו בתור "יעל קלינסקי", וביקש שתתרום כסף לאגודה למען החתולים". המתלוננת הסכימה לתרום כסף, והוא ואחותה העבירו לחשבון בנק הדואר של מתלוננת 1 סכום כסף כולל של 650 ₪. המערער העביר את הסכום מחשבון מתלוננת 1 לחשבון שלו בידיעתו ותוך שהוא מזיף מסמך בשם של מתלוננת 1.

גזר הדין של בית המשפט המחוזי

4. בפני בית המשפט המחוזי הונחו تسקרים קרבן עבירות של ארבע מתלוננות. יתר המתלוננות לא הסכימו לערכות תסוקיר בעניין. מהתסקרים עולה כי המתלוננות באישומים הראשון והישי טרם הצלחו לעבד את ההשלכות והפגיעה בהן, כי הן מתאימות להדיחיק את הפגיעה, וכי לא מענה טיפול מתאים, פגיעות ונזקים נוספים עלולים לעלות. ביחס למTELוננט באישום 10 ו-12, עולה כי הן חוו מצוקה קשה בעקבות הפגיעה בהן והתקשו לחתם אמון בסביבתן. שתיהן הרגשו אכזה עצמית עם הבנתן כי יכולו להיפגע.

5. בפני בית המשפט המחוזי הונח גם תסוקיר שירות מבחן בעניינו של המערער. מן התסוקיר עולה כי המערער הוא בן 30, הצuir מבין שבעה ילדים להורים גrownים, סיים ארבע שנות לימוד ומגיע 10 הסטגר בבתיו. לדבריו, היה זה על רקע פגעה מינית בו. לאחר מכן, נמנע מיצירת אינטראקציות בין אישיות, לא גויס לצבא על רקע מצבו הנפשי ולא השתלב בעבודה. שירות המבחן התרשם כי המערכת המשפחתית של המערער – קבלת יחס מגון מצד אימו ובידודו החברתי – עומדים ברקע לתפיסות מעוותות של יחסים בין אישיים ובכללים ראיית הזולת כמשמעותו האישים. קצין המבחן התרשם עוד כי לערער תפיסה מעוותת באשר למערכות היחסים הפוגעניות שניהל עם המתלוננות וכי הוא נתה לטשטש קיומה של הפגיעה ולצמצם את חומרתה. עוד התרשם כי המערער אינו בשל לטיפול "יעודי בתחום עבריותן מין ומשכך המליץ להטיל עליו עונש מוחשי ומצויב גובל".

6. ביום 12.11.2013 גזר בית המשפט המחויז את דינו של המערער. בית המשפט המחויז קבע כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בגין כל והמוצעות כלפי קתינים בפרט היא של ענישה מחרירה. עוד נקבע כי בעבירות אלה בית המשפט נהג להעדיף את ההגנה על הכלל על פני התחשבות בסביבתו האישית של העבריין. בקביעת מתחם העונש הולם שקל בית המשפט המחויז לחומרה את התקנון שקדם לעבירות ואת "[א]כזריות כלפי המתלוונות כמשמעותן". בית המשפט המחויז קבע מתחמים שונים בייחס לאיושומים השונים. מתחם העונש הולם שנקבע באישום הראשוני נוע בין 12 ל-24 חודשים מאסר בפועל; באישום השני, בין 2 ל-5 שנים מאסר בפועל; באישומים 3-6 באישום הריאיון בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל; ובאיזהו שלושה עשר, בין שישה חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות 12-8-12, בין 12 ל-12 חודשים מאסר בפועל. בתרט המתחם, שקל בית המשפט המחויז לקולא את נטילת האחריות מצד המערער; שיתוף הפעולה בחקירה; הודהתו; עברו הפלילי הנקי; מצבו הנפשי הקשה; ונסיבות חייו החיריגות ובכלל הסתגרותו בביתו מגיל 11. לנוכח האמור, בית המשפט המחויז גזר על המערער את העונשים המפורטים בפסקה 1 לעיל.

nymoki הערעור

7. המערער טען כי העונש שהוטל עליו הוא חמוץ ואני הולם את נסיבות ביצוע העבירות ממשום שרובן בוצעו באמצעות האינטרנט, מבלתי שהוא מגע פיזי. כן נטען כי בית המשפט המחויז לא נתן משקל מספק לנסיבות חייו החיריגות ובכלל הסתגרותו בביתו והעדר השתלבות במסגרת חינוכית או תעסוקתית כלשהי; העובדה כי חווה פגיעה מינית בילדותו; שהוא בתנאי אשפוז בבית הסוהר ומצבו הנפשי הקשה. בהקשר זה נטען כי ראוי היה להזמין חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו אשר תבחן את מצבו הנפשי בעת ביצוע העבירות. עוד נטען כי שגה בית המשפט המחויז בכך שנתן משקל רב לתסוקיר שירות המבחן לפיו המערער לא בשל לטיפול.

8. בדion לפניו חזר המערער על נימוקי הערעור והדגיש את נסיבותו האישיות, מצבו הנפשי הקשה, ואת היזקקותו לטיפול.

9. המשיבה טענת כי העונש שהושת על המערער חורג לקולא באופן קיצוני מדיניות הענישה הרואה. נטען כי המתחמים שקבע בית המשפט לגבי האישומים השונים ולגבי האישום השני בפרט, אינם מבטאים את חומרת העבירות בהן הורשע. בהקשר זה נטען עוד כי בית המשפט המחויז לא נתן משקל מספק לנסיבות ביצוע העבירה ובכלל התקנון המדוקדק והמתוחכם שערך המערער הכול איסוף מידע מידיים על המתלווננות וההתחזות לאישה תוך שימוש בתוכנה לעיוות קול; האכזריות שבאים בפרסום תמוןותיהם של המתלווננות בעירום; ריבוי המתלווננות והפגיעות בהן. עוד נטען כי לנוכח טיב העבירות ונסיבות ביצוען יש לתת משקל נמוך ביותר לנסיבותו האישיות של המערער. לבסוף, המשיבה טוענת כי גם בהתחשב במתחמי העונש שקבע בית המשפט, העונש הכלול מקהל עם המערער.

10. בדion לפניו טענה המשיבה כי המערער טרם שילם את הפיצוי למTELוננות וכי במקרה הנוכחי יש לתת משקל רב יותר לפגיעה במTELוננות מאשר לנסיבותו האישיות של המערער והפגיעה הצפופה לו בעקבות המאסר.

تسוקיר שירות מבחן

11. ביום 17.11.2014 הוגש לנו تسוקיר שירות מבחן משלים בעניינו של המערער. מן הتسוקיר עולה כי המערער

שהה במסגרת מחלוקת פתוחה במרכז לבריאות نفس לאחר שהתקשה להשתלב בבית הסוהר מעשוו ולאחר שמצוון הנפשי הידרדר. במסגרת האשפוז במרכז לבריאות نفس, הוא השתתף בשיחות טיפוליות שביעוויות. מדיווח עדכני מיום 6.11.2014 עולה כי המערער שוחרר מאשפוזו במחלוקת הפתוחה במרכז לבריאות نفس ונמצא כוון עמוק בעקב פסיכיאטרי בבית הסוהר מעשוו. המערער אובחן כסובל מהפרעת הסתגלות ומהפרעת אישיות, נמצא בהשגה עקב סיכון אובייני ומטופל תרופתי.

12. מהערכת מסוכנות מינית שנערכה בעניינו, עולה כי הוא נוקט בגישה מניפולטיבית ביחס לעבירות ומצמצם את חומרתן ואת מידת התחכים שהפעיל בביבוען. מנגד, הוא בוחר להציג את עצמו כבעל מגבלות וכנות נפשית. רמת המסוכנות המינית שלו נמצאה בינויה עד גבואה לטוווח האරוך. המרכז להערכת מסוכנות התרשם כי ישנו צורך נרחב בטיפול "יעודי לעבריini מין, אך המערער הביע אי רצון בטיפול כאמור.

דין והכרעה

13. לאחר שעינו בהודעות הערעור, בגזר הדין של בית המשפט המחוזי ובتسקירי שירות המבחן, ולאחר ששמעו את טיעוני הצדדים בפניהם, הגיעו לכל מסקנה כי דין הערעורם להידחות._CIDOU, ערכאת הערעור אינה מתערבבת בחומרת העונש שנקבע על ידי הרכאה הדינית, אלא במקרים חריגים (טרייגר נ' מדינת ישראל (29.1.2009); פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2009); פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2009); ע"פ 9437 אלגיסטי נ' מדינת ישראל (12.5.2009)), המקרה הנוכחי אינו נמנה עם אותם המקרים המצדיקים התערבות, כפי שיובהר להלן.

14. כאמור, המעשים בהם הורשע המערער קשים וקשים הם, ודומה כי אין צורך להזכיר מילים על חומרתם. המערער ביצע מעשים מגונים במספר רב של מתלונות, אשר חלken היו קטינות. הוא ניצל את רצונם להיכנס לתחום הדוגמנות ורימה אותן בדרכים מתוחכמות כדי לספק את צרכי. הוא פגע בפרטיותן כאשר צילם אותן בעירום ללא ידיעתו ותוך שהן מבצעות תנוזות, לעיתים מיניות, על פי דרישתו. בחלק מן המקרים הוא איים עליו לפרסם תמונות אלה. האישום השני הוא החמור מבין שאר האישומים. לפי עובדות אישום זה, המערער ניצל קטינה ואילץ אותה להיפגש עמו, תוך שאיים עליה לפגוע בפרטיותה בדרך של פרסום תמונותיה בעירום, וביצע בה מעשים מגונים. מקובלת עלי קביעת בית המשפט המחוזי כי יש בהתנהגותו זו של המערער מידת אכזריות. ניתן לנקל להבין את המזוקה אותה חשה המתלוונת כאשר מחד גיסא לא רצתה להיפגש עם מי שפגע בה מינית, ומайдך גיסא חששה לא להיפגש עמו שמא יפיק את תמנונתייה בעירום. המערער הורשע באישום זה גם בגין לביצוע מעשה סדום, אשר העונש שלו מגיע לחמש שנים מאסר בפועל. ריבוי העבירות וריבוי המתלונות וכן נסיבות ביצוע העבירות מלמדים על כך כי העונש שהוטל עלי עשה עמו חסד במידה מה ולבטח לא חורג מן העונש הראי. אשר לנسبותיו האישיות של המערער, לא ניתן לומר כי השיקולים שהעליה המערער נעלמו מעוניו של בית המשפט המחוזי, וניכר כי הוא נדרש להם בגזר דין (עמ' 22 לגזר הדין). לו לא נסיבות אלה, היה צפוי המערער לעונש חמוץ יותר.

15. יחד עם זאת, לא מצאנו מקום לקבל את הערעור שכגד ולהחמיר בעונשו של המערער, גם אם הוא מקהל במידת מה, וזאת בהתחשב בנסיבות האישיות המייחודות ובמצוון הנפשי הקשה. כאמור בתסקיר שירות המבחן, המערער לאורך השנים, נמנע מיצירת אינטראקציות בין אישיות, לא גיס לצבא על רקע מצבו הנפשי, לא השתלב בעבודה ומגיל 10 הסתגר בביתו. תסקיר שירות המבחן המשלים שהוגש בעניינו מצביע על כך שהוא אושפז משך תקופה

מה במרכזה לביריאות נפש לאחר שמצובו הנפשי הידדר. ביום, הוא סובל מהפרעת אישיות ומהפרעת הסתגלות, נמצא תחת השגחה ומתקבל טיפולים רפואיים. גם לא מצאנו מקום לזקוף לחובתו את אי רצונו להשתלב בהליך רפואי ייעודי לעבריני מין וזאת לנוכח מצבו הנפשי. לנוכח האמור, מצאנו כי בית המשפט המחויז ערך אכן ראיון בין חומרת העבירות בהן הורשע המערער מחד לבין נסיבותיו האישיות המיחודות מאידך. משכך, החלתו להשאיר את העונש על כנו.

.16. סוף דבר, שני הערעורים נדחים בזאת.

ניתן היום, י"ג בטבת התשע"ה (4.1.2015).

שפט שפט שפט